

Okresné riaditeľstvo PZ Bratislava II
Osvetová 4
827 49 Bratislava

Na OR PZ BA II: ČVS: ORP-1111/1-VYS-B2-2018

V Bratislave, dňa 15.11.2018

VEC: O D Ŏ V O D N E N I E

st'aznosti proti uzneseniu vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave o odmietnutí trestného oznámenia, pod spis. zn.: ČVS: ORP-1111/1-VYS-B2-2018 zo dňa 18.10.2018, zo dňa 29.10.2018

1. Podpísaná Alena Malá, nar. 01.08.1968, bytom Jánošíková, 821 01 Bratislava (ďalej len ako „poškodená“ alebo „oznamovateľka“) týmto vo veci vedenej na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Bratislava II, pod ČVS: ORP-1111/1-VYS-B2-2018, v ktorej bolo vydané Uznesenie o odmietnutí trestného oznámenia, zo dňa 18.10.2018 (ďalej len ako „Uznesenie“), doručené oznamovateľke dňa 26.10.2018, voči ktorému bola dňa 29.10.2018 podaná Sťažnosť, predkladá oznamovateľka nasledovné Odôvodnenie sťažnosti.

I.

2. **Oznamovateľka nesúhlasí s uznesením povereného príslušníka Policajného zboru, ktorým odmietol vec** podozrenia zo spáchania zločinu podvodu podľa ust. § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) TZ, ktorého sa mal dopustiť trestne zodpovedný páchatel' tým, že ako osoba konajúca v mene spol. MM678 IČO: 01 000 000, uzatvorila s oznamovateľkou dňa 23.11.2017 zmluvu o dielo, predmetom ktorej bola výstavba rodinného domu v obci Senec, kde sa ako zhotoviteľ zaviazal dokončiť stavbu do 30.03.2018 a na tento účel si vyžiadal finančnú zálohu vo výške 30.000,- eur, na čo mu boli zo strany zhotoviteľky postupne vyplatené finančné prostriedky v celkovej výške 33.760,- eur, pričom doposiaľ tento stavbu nedokončil, čím uvedeným konaním uviedol oznamovateľku do omylu a spôsobil jej tak najmenej značnú škodu, a to z dôvodov uvedených v ust. § 189 ods. 1 TP, nakoľko:

- 1/ výrok Uznesenia je nesprávny;
- 2/ medzi výrokom Uznesenia a odôvodnením je zřejmý rozpor;
- 3/ Uznesenie nie je dostatočne presvedčivo a logicky odôvodnené;
- 4/ absentuje ustálenie skutkového stavu, ktorý je v rozpore s odôvodnením Uznesenia.

3. **Uznesenie je nezákonné, formalistické, arbitrárne, nezrozumiteľné, vecne nesprávne a nepreskúmateľné. Uznesenie vyšetrovateľa pre nezákonnosť trpí vadami, čo je dôvodom na jeho zrušenie.**

Uznesenie napadnuté sťažnosťou oznamovateľky vychádza z 2 základných záverov:

- 1/ Aplikácia zásady ULTIMA RATIO
- 2/ Absencia subjektívnej stránky trestného činu s poukazom na mieru opatrnosti oznamovateľky

4. Čo sa týka aplikácie zásady *ultima ratio*, oznamovateľka predmetné považuje v danom prípade za nezákonné, protiústavné, porušujúce zásadu rovnosti pred zákonom selektívnym určovaním, ktoré trestné činy budú stíhané, a ktoré nie, pričom zdôrazňuje, že bojovať proti osobám páchajúcim trestnú činnosť metódami občiansko-súdneho konania je nezmyselné, nakoľko občianske právo nie je primárne určené odstraňovať následky trestných činov, na to je tu trestný poriadok, aby sa postihovalo páchanie trestnej činnosti, ako aj osôb, ktoré ju páchajú. Oznamovateľka v uvedenom poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Tdo 35/2013 z 13.08.2013, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 6/2014 pod č. 96. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto rozhodnutí konštatoval, že „ak páchatel' svojim konaním naplní zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu, je povinnosťou

orgánov činných v trestnom konaní a súdu vyvodit' trestnoprávnu zodpovednosť postupom podľa Trestného poriadku. Pravidlo „ultima ratio“ možno uplatniť jedine prostredníctvom materiálneho korektívu v rozsahu § 10 ods. 2 TZ, teda v zmysle platnej a účinnej zákonnej úpravy, len pri prečinoch“. Zároveň oznamovateľka poukazuje na argumentáciu Generálneho prokurátora SR v dovolacom konaní vedenom na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 5 Tdo 24/2011 a na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.10.2011, kde v predmetnom dovolaní generálny prokurátor konštatuje, že argumentácia princípom *ultima ratio* neobstojí, pretože „princíp *ultima ratio* bol dosiaľ chápaný ako princíp obmedzujúci zákonodarcu v použití trestnoprávneho riešenia protiprávnych konaní vo vzťahu k ostatnej deliktuálnej úprave inkorporovanej v predpisoch občianskoprávnych a podobne. V prípade aplikácie princípu *ultima ratio* na posúdenie formálnej a materiálnej stránky trestného činu ide, podľa generálneho prokurátora, o prvok súdneho aktivizmu, vymykajúci sa kontinentálnemu chápaniu súdnej moci, ktorý je zrejším zásahom do kompetencie legislatívneho orgánu. Aplikácia princípu *ultima ratio* trestného konania v interpretačnej praxi súdov nemá oporu v dosiaľ platnom právnom poriadku a súčasnej judikatúre s výnimkou zahraničnej.“ Argumentácia generálneho prokurátora bola Najvyšším súdom považovaná za správnu. Odôvodnenie Uznesenia neobstojí ani v časti, kedy sa odvoláva na čl. 17 ods. 2 Ústavy SR. Argumentácia o nemožnosti trestnoprávneho riešenia v prípadoch, ktoré vykazujú súkromnoprávny základ, t.j. kde prichádza simultánne vyvodenie občianskoprávnej, príp. inej súkromnoprávnej zodpovednosti nekorešponduje a je popretím preventívnej a represívnej funkcie trestného práva. Záujem, aby si účastníci konaní so súkromnoprávnym rozmerom sami strážili svoje práva nemožno povýšiť nad záujem na predchádzaní pred páchaním trestných činov, inak by sa trestné právo minulo svojim účinkom. Prípadný súbeh trestnoprávnej a súkromnoprávnej ochrany nemôže v závažných prípadoch, kde sú splnené podmienky trestnoprávnej zodpovednosti vylúčiť aplikáciu trestného práva. Orgány aplikujúce trestné právo musia postupovať v súlade s účelom a funkciami trestného práva. Ak je nesplnenie si zmluvnej povinnosti spôsobené v dôsledku nekalého konania páchatel'a, ktoré je sprevádzané úmyslom vymámiť od poškodeného finančné prostriedky (podvod), pričom tak páchatel' urobil opakovane vo viacerých prípadoch (čo bolo v danom prípade preukázané nielen svedeckými výpoveďami vypočítavaných svedkov, ale po preverovaní informácií ohľadom páchatel'a i recenziami niekoľkých tretích osôb na internete, ktorí s týmto mali obdobné skúsenosti ako oznamovateľka a ostatní poškodení), ide o konanie, ktoré vybočuje z medzi súkromnoprávnej ochrany a je potrebné využiť prostriedky trestnoprávneho charakteru (v opačnom prípade je nutné očakávať rovnaké správanie sa páchatel'a i v budúcnosti). Subsidiarita občianskeho práva (obchodného práva) a trestného práva nemôže fungovať iba na tom, že určité protispoločenské konania má súkromnoprávny základ (a preto nemožno použiť prostriedky trestného práva), ale musí rešpektovať a starostlivo zohľadňovať naplnenie preventívnej funkcie trestného práva. Domáhanie sa ochrany súkromnoprávnymi prostriedkami totiž nemusí postačovať na to, aby nastali také účinky, ktoré sú spojené s trestnoprávnym donútením sledujúcim prevenciu pred páchaním trestných činov. Vzhľadom na rozdielny účel súkromného práva a trestného práva nemožno tieto prostriedky dávať do vzájomného vzťahu takým spôsobom, že príslušné orgány vylúčia trestnoprávnu ochranu bez ohľadu na rešpektovanie jej účelu. Kým civilné právo je vedené zásadou, že poškodenému sa má dostať toľko, o čo bol ukrátený protiprávnym konaním iného, z pohľadu trestného práva by sa mohla takáto náhrada javiť ako nedostatočná, nakoľko ak niekto opakovane privádza poškodených do omylu a následne sa na škodu iného obohacuje, z pohľadu civilného práva by sa mu uvedené konanie buď oplatilo, príp. by bol výsledok pre tohto neutrálny. Avšak trestný zákon má za cieľ predísť takémuto konaniu a povedať páchatel'ovi STOP, čo civilné právo nedokáže [Srový, I.: Medze princípu *ultima ratio* v trestnom práve, Justičná Revue, 65, 2013, č. 8-9, s. 1131-1139] [pozri tiež Odôvodnenie Stanoviska trestného kolégia Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. Tpjn 301/2012 (uverejnené v Sbirce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 26/2013)].

Konajúci vyšetrovateľ pri vydávaní sporového Uznesenia v intenciách vyššie uvedeného zjavne nepostupoval, keď spáchaný skutok najskôr kvalifikuje ako zločin (čo použitie *ultima ratio* vylučuje), následne sám vo svojom Uznesení opísal svedecké výpovede p. Hruškovej a p. Hraška, z ktorých bolo zrejmé, že i v uvedených prípadoch páchatel' postupoval rovnakým spôsobom ako v prípade oznamovateľky, kedy prevzal peniaze, práce nedokončil, prípadne tieto nevykonal dohodnutým spôsobom, a následne sa potom, ako sa poškodení domáhali nápravy, týmto vyhrážal, aby týchto od prípadnej súdnej obrany odhovoril, kedy títo všetci mali následne dôvodný strach o svoj život a zdravie, či výpovede svedkov p. Siváka a p. Bieleho, z ktorých je rovnako zrejmé, že páchatel' nemal v úmysle sľúbené práce vykonať, kedy všetky poškodenými investované financie minul na súkromné účely a neskôr sa svojim zamestnancom a dodávateľom vyhovárať, že peniaze nedostal od objednávateľov (poškodených), a teda týmto nemôže zaplatiť za ich práce a služby. Napriek tomu, že uvedené pokračujúce konanie páchatel'a vykazuje s ohľadom na vyššie uvedené takú závažnosť, že

i po prípadnej aplikácii ust. § 10 ods. 2 TZ, teda po zohľadnení spôsobu, akým bol čin vykonaný, jeho následkov, okolností, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútky páchatel'a, je táto vyššia ako nepatrná, čo použitie ultima ratio rovnako vylučuje, uvedené konajúci vyšetrovateľ bližšie neanalyzoval a výpovede svedkov evidentne nepovažoval za relevantné, pričom na žiadnom mieste v Uznesení nekonštatuje prečo. Napriek tomu bez náležitého vysvetlenia uvádza, že v danom prípade postupuje v súlade s princípom ultima ratio.

5. Ďalej oznamovateľka uvádza, že v zmysle ust. § 176 ods. 1 písm. d) TP, uznesenie musí obsahovať odôvodnenie, ak zákon neustanovuje niečo iné. Podľa ust. § 176 ods. 2 písm. d) TP, v odôvodnení treba, ak to prichádza podľa povahy veci do úvahy, uviesť najmä **skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti. Odôvodnenie Uznesenia nie je v súlade s vyššie uvedeným. Absentujú tu relevantné úvahy vyšetrovateľ a stanovisko k jednotlivým výpovediam, ktoré nasvedčujú podaniu a tvrdeniam oznamovateľky, ako i do spisu založeným listinným dôkazom.** Svedkyňa Hrušková uviedla, že má rodinu, deti, z toho dôvodu je so stavbou od p. Mrkvičku spokojná a ďalej k veci nemá čo dodať. Z predmetného je zrejmé, že ani svedkyňa, p. Hrušková so stavbou realizovanou páchatel'om nie je spokojná, no i tejto sa páchatel' evidentne vyhráždza, čo mimo výsluch pri stretnutí s oznamovateľkou táto potvrdila, a teda má strach o život a zdravie svoje i svojej rodiny, a teda sa bližšie vypovedať bála. Uvedené konajúci vyšetrovateľ väčšmi nepreveroval, a k predmetnému výsluchu sa nijako bližšie nevyjadruje ani vo svojom Uznesení. Z výpovede svedka p. Hraška na druhej strane výslovne vyplýva, že s dielom p. Mrkvičku nie je spokojný, že tento prevzal financie, ktoré následne neinvestoval do materiálu, ktorý mal byť zabezpečený na stavbu poškodeného, že poškodeného uviedol do omylu ohľadom celej realizácie diela, a že sa tomuto následne vyhráždza, že ho ešte nepozná, že ešte uvidí a že ešte nevie čo ho čaká. Konajúci vyšetrovateľ síce predmetné v Uznesení konštatuje, nezaujíma však k tomu nijaké stanovisko. I z výpovede predmetného svedka je zrejmé, že p. Mrkvička financie obdržané od poškodených objednávateľov tento len z časti použije na realizáciu objednaných prác, i to v rozsahu absolútne nezodpovedajúcom dojednanému a prisľúbenému dielu, ktoré napokon nedokončí ani po opakovaných výzvach, ba čo väčšmi, predmetné je v takom zlom stave, že poškodení následne nemôžu zohnať nikoho, kto by im dielo dokončil, a tak toto môžu v zásade vykonať od počiatku a zaplatiť duálne inej firme za to, za čo si už skôr nechal platiť páchatel'. Napokon z uvedenej výpovede predmetného svedka vyplýva, že p. Mrkvička neplatil svojich dodávateľov, a tí s ním už väčšmi nechcú spolupracovať. Rovnako vypovedal i svedok p. Sivák, ktorý uviedol, že i on p. Mrkvičku neúspešne naháňal do stavby, ten však nenapredoval, nemal peniaze ani ľudí, nič nevedel, nemal potrebné vedomosti, ani znalosti, peniaze minul na súkromné účely, na sociálnej sieti sa prezentoval a chválil tým, na čo minul peniaze určené na stavbu, pričom sa svedkovi sám p. Mrkvička priznal, že má všade podlžnosti. **I z uvedeného možno vyvodit' nezaujem páchatel'a sfinalizovat' svoje zmluvné záväzky už od počiatku pri ich uzatváraní, kedy páchatel' podvodným konaním vymožil financie od poškodených len za jediným účelom, a to minút' tieto na vlastné záležitosti a nie na vyplácanie dodávateľov a realizáciu dohodnutých stavieb objednávateľov, pričom poškodených úmyselne privádzal do omylu ohľadom jeho schopností a možností diela zrealizovat' a na úkor týchto sa protizákonne obohacoval.** Predmetné, a teda, že p. Mrkvička uvádzal nepravdu ohľadom jeho držby finančných prostriedkov, vyplýva i z výpovede svedka p. Bieleho, ktorý uviedol, že mu p. Mrkvička dlží sumu 9.154,- eur a že mu mal tento uviesť, že nemá peniaze, že má problémy s oznamovateľkou, že mu táto stále peniaze neposlala, a pod. Napriek vyššie uvedenému sa konajúci vyšetrovateľ pri vydaní Uznesenia uspokojil s tvrdeniami p. Mrkvičku, hoci i ničím nepodloženými, a to i napriek rozporom v jeho tvrdeniach, napr. ohľadom počtu zamestnancov v jeho spoločnosti (naproti tomu jeho priateľka a zároveň konateľka spoločnosti p. Jablčková uviedla, že firma má 4 zamestnancov), taktiež ohľadom údajného vyplatenia betónu, kedy p. Mrkvička tvrdí, že na betón nemal peniaze, naproti tomu jeho partnerka uviedla, že peniaze oznamovateľky boli investované do kúpy betónu a na bager; rovnako tak ohľadom informácií o realizácii stavby pre oznamovateľku, **kedy je nelogické, aby tento údajne upozornil oznamovateľku na začiatku (pred uzatvorením zmluvného vzťahu) na skutočnosti ohľadom nutnosti registrácie úradmi a najmä na náročnosť jednotlivých povinných úkonov, čo malo predznamenávat', že dielo nebude môcť zapocat' ešte dlhší čas až do zabezpečenia registrácie, no zároveň s touto uzavrel zmluvu**

o dielo s termínom započatia diela od 04.12.2017 a termínom dodania diela do marca 2018, ktorý tak s ohľadom na predchádzajúce tvrdenie jednoznačne nemohol splniť. Je zrejmé, že ak by oznamovateľka v čase uzatvorenia zmluvy o dielo s p. Mrkvičkom mala vedomosť o vyššie uvedenom, tak ako uvádza p. Mrkvička, a zároveň, ak by mala vedomosť o jeho neodbornosti, o nemožnosti vykonať dielo v krátkom časovom intervale, alebo o jeho podvodných praktikách, kedy tento vymámi od objednávateľov financie, no prácu za ne nevykoná, nikdy by s týmto zmluvu o dielo neuzatvorila.

Konajúci vyšetrovateľ však v danom konaní rozporý a nezrovnalosti v tvrdeniach p. Mrkvičku ďalej neskúmal, nepreveroval, nevykonal konfrontácie so svedkami, za účelom ich odstránenia, napriek tomu sa s tvrdeniami p. Mrkvičku uspokojil natoľko, že odmietol trestné oznámenie.

Konajúci vyšetrovateľ evidentne neskúmal ani listinné podklady založené vo vyšetrovacom spise, kde i z faktúr vystavených p. Mrkvičkom č. 222 zo dňa 04.12.2017, č. 3333 zo dňa 20.03.2018, č. 44444 zo dňa 06.07.2018 je zrejmé, že tieto nie sú vystavené v súlade s ust. § 74 ods. 1 zákonom o DPH, kedy tieto neobsahujú informáciu o výške dane napriek tomu, že spoločnosť MM678 je platcom DPH, a nepreveroval, či s ohľadom na uvedené v danom prípade vôbec došlo zo strany páchatel'a k odvedeniu dane. Rovnako tak vyšetrovateľ za účelom odstránenia pochybností nepreveroval ani dôvody, prečo je na prvej faktúre uvedené iné číslo účtu (IBAN: SK55 0000 0000 0055 5555 5555), na ktoré mala byť a bola uhradená zhotoviteľovi čiastka vo výške 20.000,- eur, na rozdiel od čísla účtu, na ktoré táto čiastka mala byť uhradená podľa Objednávkového listu č. 0/00/2017 zo dňa 23.11.2017 (IBAN: SK11 1100 0000 0011 1111 1111). Ostatné dve vystavené faktúry už mali určené iné číslo účtu, na ktoré mali byť sumy uhradené (IBAN: SK99 9900 0000 0099 9999 9999). Naskytá sa tak otázka, kto je vlastníkom uvedených účtov, a či boli z týchto súm uhradené dane v súlade so zákonom. Rovnako má oznamovateľka vedomosť, že sídlo spoločnosti MM678 je sídlom virtuálnym, čo rovnako môže predznamenávať, že uvedená spoločnosť reálne ekonomickú činnosť nevykonáva. Ani predmetné konajúci vyšetrovateľ v danom prípade neskúma, neskúma ani prípadnú prítomnosť iného trestného činu, ktorý mohol byť spáchaný, no napriek tomu konštatoval, že v danom prípade nedošlo k spáchaniu trestného činu, a že nie je naplnená jeho subjektívna stránka, hoci absolútne nevylúčil, či trestným oznámením označená osoba páchatel'a pri plnení svojho zmluvného záväzku skutočne nekonala v úmysle oznamovateľku, ako i ostatných poškodených (v tomto konaní vystupujúcich ako svedkov) podviest', vymámiť od týchto financie, no sľúbené práce nevykonať, a teda týchto v uvedenej otázke priviesť do omylu a na týchto sa len obohatiť. Uvedenému podľa oznamovateľky nasvedčujú i ďalšie skutočnosti, ako odkladanie výkonu prác, vypracovávanie dodatkov k zmluve, a menenie zmluvných podmienok, čo okrem iného podľa názoru oznamovateľky, rovnako spochybňuje tvrdenie p. Mrkvičku, že tento už na začiatku zmluvného vzťahu oznamovateľku varoval ohľadom náročnejšej a zdĺhavejšej registrácie na úradoch. Z konania p. Mrkvičku je zrejmé, že tento úmyselne práce oddiaľoval a ani nemal v záujme tieto vôbec niekedy dokončiť. V nadväznosti na uvedené, k tvrdeniu vyšetrovateľ'a, že v danom prípade nebola naplnená subjektívna stránka trestného činu, oznamovateľka uvádza, že okolnosti subjektívneho charakteru možno spravidla vyvodit' nepriamo i z

okolností objektívnej povahy, z ktorých je možné podľa zásad logického myslenia usúdiť i vnútorný vzťah páchatel'a k porušeniu alebo ohrozeniu záujmov chránených trestným zákonom. Pokiaľ páchatel' postupoval vyššie uvedeným spôsobom len ťažko by bolo možné prehliadať jeho úmysel odpočiatku sa obohatiť na úkor majetku poškodených.

6. Oznamovateľka zároveň absolútne nesúhlasí so závermi konajúceho vyšetrovateľ'a, ktorý v Uznesení uvádza, že táto zhotoviteľ'a pred uzatvorením zmluvného vzťahu nepreverovala, pričom následne prenáša na túto zodpovednosť s odkazom na elementárnu mieru zodpovednosti, kedy táto mala chrániť svoje vlastné majetkové záujmy. Zároveň konajúci vyšetrovateľ na str. 9 Uznesenia uvádza, že vo vyjadreniach oznamovateľ'ov absentujú informácie o tom, akým spôsobom si overovali prax, kvalifikáciu personálu, materiálno-technické zabezpečenie, či ekonomickú situáciu spoločnosti. Tieto skutočnosti však konajúci vyšetrovateľ dodatočne neskúmal, u oznamovateľ'ky a jej partnera nepreveroval, napriek tomu následne v Uznesení konštatuje, že z oznámenia vyplýva, že oznamovatelia okrem podania trestného oznámenia doposiaľ nepodnikli žiadne kroky voči spoločnosti MM678, že p. Mrkvičku nevyzývali na urýchlenie registrácie, ukončenie prác, nápravu škôd a pod. **Uvedené je však v príkrom rozpore so skutočným skutkovým stavom v danej veci**, nakoľko oznamovateľka s jej partnerom ešte pred započatím prác a uzatvorením zmluvného vzťahu naopak zisťovali, ako p. Mrkvička pracuje. Ako uviedol sám vyšetrovateľ na str. 9 Uznesenia, oznamovateľka spolu s jej partnerom boli na prehliadkach už vykonávanej stavby p. Mrkvičkom, pričom v tom čase p. Mrkvička, vedomý si tejto prehliadky, na stavbu prišiel, a hoci silno pršalo, tváril sa, že pracuje. Majitelia domu vyzerali, že sú nahnevani, no oznamovateľka to pripisovala tomu, že nie sú nadšení z prítomnosti cudzích ľudí na ich stavbe. **Oznamovateľka ako objednávatel' a spotrebiteľ nie je povinná mať i technické vedomosti a byť schopná určiť, či stavba na prvé vizuálne pozretie je alebo nie je realizovaná technicky správne, a z uvedeného určiť, akú prácu je zhotoviteľ schopný vykonať, tak ako sa predmetnú zodpovednosť snaží konajúci vyšetrovateľ preniesť práve na túto.** Rovnako si oznamovateľka preverovala firmu MM678 i na verejne dostupných registroch. V tom čase, teda pred podpisom zmluvy o dielo tam figurovali dvaja konatelia, keď si oznamovateľka túto informáciu preverovala u p. Mrkvičku, ten tejto uviedol, že on u nich pracuje na trvalý pracovný pomer, aby sa nebála, že je všetko v poriadku. V neposlednom rade sľúbil, že hrubá stavba bude hotová pred koncom roka 2017, čo je v absolútnom rozpore s tvrdeniami uvedenými pred vyšetrovateľom (viď vyššie). Dňa 23.11.2017 došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo, s tým, že termín začatia prác mal byť 04.12.2017 a termín dokončenia stavby mal byť 30.03.2018. Bezodkladne po podpise zmluvy si p. Mrkvička vystavil faktúru na 20.000,- eur so splatnosťou do 08.12.2017, údajne na materiál potrebný na stavbu. Nakoľko od uhradenia prvej zálohy nedošlo zo strany p. Mrkvičku k realizácii stavby, oznamovateľka sa spolu s jej partnerom tejto domáhali (čo v zásade vyplýva i z výpovede p. Hraška, a napokon i samotného p. Mrkvičku). V tom čase sa p. Mrkvička začal vyhovárať. Následne ubehol ďalší mesiac a p. Mrkvička sa neozýval, stavbu nerealizoval. Napriek tomu, že nijaké práce stále nezapočal, požadoval náhle dňa 20.03.2017 ďalšiu čiastku, a to v sume 10.000,- eur na nákup ďalšieho stavebného materiálu. Následne niekoľko mesiacov v kuse, beznádejne a opakovane vyzývala oznamovateľka p. Mrkvičku k realizácii prác. Tieto potrebovali nevyhnutne realizovať z dôvodu poskytnutých financií úverom v banke, ktorá od nich vyžadovala výsledky. P. Mrkvička sa naďalej vyhováral, tentokrát, že musí dokončiť práce inde. Prvýkrát sa dostavil na miesto, kde sa mala realizovať stavba oznamovateľ'ky dňa 22.06.2018, kedy sa mal pripravovať pozemok (kosenie trávy) na výkopové práce. Tie začali dňa 26.06.2018, i to tak, že p. Mrkvička sa dohodol s manželom oznamovateľ'ky, že tento môže pre neho pracovať, kým prídu ostatní robotníci, a teda predmetné práce začal práve manžel oznamovateľ'ky. Bezodkladne na to, žiadal p. Mrkvička ďalšiu čiastku, a to vo výške 3.760,- eur, údajne kvôli zlému terénu, na čo oznamovateľku prvotne pri uzatváraní zmluvy, neupozornil. Oznamovateľka, ktorá bola z dôvodu záväzkov voči banke v patovej situácii, nakoľko tejto potrebovala preukázať výsledky (realizáciu stavby), čoho si bol p. Mrkvička vedomý, nemala v danom čase na výber, a p. Mrkvičkovi poskytla i predmetnú čiastku dúfajúc, že stavbu bude tento aktívne realizovať. Na stavbe sa však tento nikdy nezdržal viac ako dve hodiny, a v sumári za celú jeho realizáciu na predmetnej stavbe možno uviesť, že jeho spoločnosť pracovala na stavbe max jeden týždeň. Neustále sa vyhováral, že nie je betón a navyšoval sumy za bager a ostatný materiál. Napriek tomu, že v danom čase, teda začiatkom augusta 2018 mal u seba od oznamovateľ'ky už 33.760,- eur, keď prišiel objednaný betón z BETÓNKA33, tento nebolo možné nikam vyliat', nakoľko Mrkvička prácu na stavbe nedokončil do požadovaného stavu, a následne sa už na stavbe neukázal. Z uvedeného konania páchatel'a je tak evidentné, že tento mal postup ako nadobudnúť nezákonne finančné prostriedky mal vopred premyslený. **Hoci konajúci vyšetrovateľ**

spochybnil prítomnosť úmyslu na strane p. Mrkvičku spáchať trestný čin, nakoľko tento predsa objednal betón od BETÓNKA33, a teda chcel stavbu zrealizovať, oznamovateľka má za to, že tento už v čase, kedy mal údajne betón od BETÓNKA33 objednať musel mať vedomosť, že tento betón nebude mať byť kde vyliaty, nakoľko stavba na uvedené nebola pripravená, a túto ani nemienil do požadovaného stavu priviesť, keďže sa na nej viac neukázal. Je nelogické, aby na stavbu neprišiel, a túto nepripravil, pokiaľ mal vedomosť, že v danom čase bude betón doručený. Ako vyplýva z výpovede svedka p. Bieleho, že tomuto p. Mrkvička uviedol, že nemá peniaze na úhradu betónu, nakoľko mu ich neuhradila oznamovateľka, ani predmetné tvrdenie p. Mrkvičku nebolo pravdou (predmetné je i v rozpore s tvrdením konateľky spoločnosti MM678, kedy táto uviedla, že záloha poskytnutá oznamovateľkou vo výške 33.000,- eur bola použitá na úhradu bagra a betónu) a i predmetné preukazuje, že o uvedený betón skutočný záujem nemal. P. Mrkvička tak evidentne uvádzal úmyselne do omylu viaceré strany. Po tom, ako vzhliadol jeho prácu stavebný dozor, p. Hruška, ktorého oznamovateľke odporučil sám pán Mrkvička, a tento uviedol, že práce, ktoré p. Mrkvička vykonal sú celé zle, p. Mrkvička uviedol, že p. Hrušku je potrebné zrušiť, s čím oznamovateľka a jej manžel nesúhlasili. **Sám p. Hruška uviedol, že to čo p. Mrkvička urobil, nemá hodnotu investícií, ktoré do stavby oznamovateľka a jej manžel doposiaľ investovali (tvrdenie p. Mrkvičku, že vyhotovil dielo v hodnote 45.000,- eur je absolútny nezmysel, no predmetné tvrdenie si konajúci vyšetrovateľ nijako nepreveroval), pričom i z jeho výpovede je zrejmé, že p. Mrkvička tomuto povedal, že peniaze nemá, že má všade podlžnosti. Konajúci vyšetrovateľ napriek tomu v danom prípade neskúmal majetnosť spoločnosti p. Mrkvičku, ani jeho schopnosť plniť záväzky, hoci z vyjadrení svedkov možno vyvodit', že tento odpočiatku nemal v úmysle svoje záväzky plniť, ohľadom predmetného úmyselne priviedol poškodených do omylu, vymámil od nich peniaze, a keď týmito disponoval, prerušil s poškodenými kontakt. I v danom prípade sa p. Mrkvička viac oznamovateľke neozval, hovory oznamovateľky nedvíhal, na žiadosti a prosby, aby tento pokračoval v realizácii stavby, nakoľko je oznamovateľka urgovaná zo strany banky o predloženie výsledkov (v opačnom prípade by bola oznamovateľka sankcionovaná, banka by zrušila poskytnutý úver a požadovala financie späť) nereagoval, ozval sa až po tom, ako oznamovateľka kontaktovala jeho priateľku, p. Krásnu, na sociálnej sieti FB, v auguste 2018, že sú nútení obrátiť sa na orgány činné v trestnom konaní, nakoľko nemajú ani peniaze, ani stavbu, ani nijaké relevantné stanovisko zo strany p. Mrkvičku, dokonca sa tento úplne odmlčal. **Po zaslaní predmetnej správy kontaktoval p. Mrkvička oznamovateľku, tejto uviedol, že mal pokazený mobilný telefón, že urobí ďalšie vyúčtovanie, nakoľko nemá peniaze a žiadal ďalších 20.000,- eur. Keď sa oznamovateľka ohradila, že mu ďalšie financie nepošle, začal byť tento vulgárny, nadával jej, urážal ju a vyhrážal sa jej. Napriek predmetnému postupu, kedy p. Mrkvička evidentne nemal v záujme práce, nie vykonať poriadne, ale vykonať vôbec, a od počiatku mu šlo len o vymoženie financií od poškodených, konajúci vyšetrovateľ konštatoval, bez poukázania na relevantné dôkazy, že v danom prípade sa jedná o nekvalitne vykonanú prácu a nie podvodné konanie. Uvedené konštatuje i napriek výpovediam vypočúvaných svedkov, kedy každý z nich buď priamo alebo nepriamo uviedol, že p. Mrkvička sa im začal vyhrážať, keď sa títo chceli domáhať svojich práv, prípadne, že diela absolútne nerealizoval, peniaze na realizáciu diel nemal, alebo, že peniaze míňal na súkromné účely.** Tvrdenie vyšetrovateľa, že preddavok (záloha) poskytnutá objednávateľom zhotoviteľovi, ktorým sa „predpláca“ cena diela sa prevzatím stáva vlastníctvom zhotoviteľa, teda prechádza ako príjem do majetku zhotoviteľa, ktorý ho preto môže použiť v rámci aj iných svojich podnikateľských aktivít, považuje poškodená za zarážajúce, nakoľko to v nej evokuje pocit, že konajúci vyšetrovateľ má za to, že zhotoviteľ môže robiť čokoľvek a narábať s financiami určenými na plnenie záväzku objednávateľa akokoľvek, teda má len práva a nijaké povinnosti, rovnako ako tvrdenie, že vyvodzovanie trestnoprávnej zodpovednosti voči konkrétnej osobe musí vždy vychádzať z objektívne zistených skutočností, a že dedukcia, vlastná úvaha a úprimné subjektívne presvedčenie sú neprípustné, ktoré tvrdenie je podľa oznamovateľky v príkrom rozpore so zásadou vyplývajúcou z ust. § 2 ods. 12 TP (na ktorú, v rozpore so svojim vyjadrením v predchádzajúcom odseku, sám vyšetrovateľ odkazuje vo svojom Uznesení na str.10), v zmysle ktorej **hodnotia orgány činné v trestnom konaní dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení.****

- Je zrejmé, že páchatel' v danom prípade konal s podvodným úmyslom, kedy vylákal od poškodených peniaze na stavbu, ktorú nikdy nemienil zrealizovať, čo je evidentné i z jeho aktuálneho nezáujmu situáciu riešiť, teda bola preukázaná aj subjektívna stránka trestného činu podvodu. Je evidentné, že páchatel' prisľúbením skorej realizácie stavby a utvrdzovaním poškodených ohľadom jeho schopnosti stavbu riadne zrealizovať, no následným oddial'ovaním realizácie stavby, takto konal zámerne s cieľom dosiahnuť len ďalšie úhrady záloh, hoci už za predchádzajúce čiastky nevykonal na stavbe relevantné úkony a úpravy. Jeho zavinenie vo forme priameho úmyslu možno konštatovať i vďaka**

následnému vyhrážaniu sa poškodeným po tom, ako sa títo domáhali svojich práv. Napriek tomu, že si musel byť vedomý, že nadobudnuté zálohy neinvestoval do materiálu na stavbu, opakovane požadoval od oznamovateľky ďalšie finančné čiastky. Pre naplnenie zákonných znakov trestného činu podvodu so zámerom spôsobia škody značného rozsahu bolo relevantné konanie páchatel'a, ktorý zo svojej strany urobil všetko, aby k takému trestnému činu s uvedeným predpokladaným následkom došlo. V zmysle judikatúry ide o trestný čin podvodu v prípade, ak by páchatel' prácu v rozsahu zodpovedajúcom výške prijatého finančného plnenia vedome nevykonal a svojim konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol poškodené strany do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu, čo možno konštatovať i v predmetnom prípade, čím teda páchatel' naplnil zákonné znaky zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) TZ. Páchatel' sa v danom prípade obohatil na úkor majetku oznamovateľky, ktorá potom, ako si páchatel' nespĺnil svoju zmluvnú povinnosť i napriek tomu, že mal od oznamovateľky na to poskytnuté finančné prostriedky, bola nútená vyhľadať inú firmu, ktorá stavbu od počiatku zrealizuje, aby táto nebola sankcionovaná zo strany banky, no zároveň bola nútená uhradiť ďalšie finančné prostriedky novej stavebnej spoločnosti, teda už i za práce, ktoré mal uhradené páchatel', nakoľko tieto neboli v užívaní schopnej podobe. Obohatením podľa ustanovenia § 221 je rozmnoženie majetku páchatel'a, tým že podviedol poškodeného zväčšil svoj majetok, kedy išlo o významné úmyselné podvodné konanie, ktoré malo oznamovateľku, ako poškodenú uviesť do omylu. Najvyšší súd SR v rozhodnutí 3 Tdo 15/2014 zo dňa 03.12.2014, uviedol, že objektom trestného činu podvodu je cudzí majetok, pričom dodáva, že omyl je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou a pôjde oň vtedy, keď podvádzaná osoba nemá o dôležitej okolnosti žiadnu predstavu, alebo sa domnieva, že sa nemá čoho obávať. Omyl sa môže týkať i skutočností, ktoré majú len nastať, páchatel' však musí o omyle iného vedieť už v dobe, keď dochádza k obohateniu. Uvedením do omylu páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci, pričom môže ísť o klamstvo alebo aj o nepravdivú informáciu. Podstatné skutočnosti zamlčí páchatel', ktorý neuvedie pri svojom podvodnom konaní akékoľvek skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce alebo zásadné pre rozhodnutie podvádzanej osoby, pričom pokiaľ by tieto skutočnosti boli druhej strane známe, k plneniu z jej strany by nedošlo. K dokonaniu trestného činu podvodu dochádza obohatením páchatel'a trestného činu alebo inej osoby. Pričom podľa ustálenej judikatúry zákonný znak "obohatenia iného" je naplnený aj obohatením bližšie neurčenej osoby alebo skupiny osôb.

8. Podľa ust. § 196 ods. 2 TZ, ak policajt po prijatí trestného oznámenia zistí, že je potrebné ho doplniť, doplnenie vykoná výsluchom oznamovateľ'a alebo poškodeného alebo vyžiadaním písomných podkladov od oznamovateľ'a alebo od inej osoby alebo orgánu príslušný prokurátor alebo príslušný policajt tak, aby mohol rozhodnúť podľa § 197 alebo § 199 v lehote do 30 dní od prijatia trestného oznámenia. S uznesením o odmietnutí oznamovateľ'ka nesúhlasí tiež z dôvodu, že poverený príslušník Policajného zboru sa uspokojil len s tvrdeniami p. Mrkvičku, ktoré neboli podporené žiadnymi dôkazmi a nevykonal doplnenie trestného oznámenia napr. výsluchom živnostníkov, ktorí pre tohto pracovali, neoveroval majetkové pomery p. Mrkvičku a jeho spoločnosti, nepreveroval na aké bankové účty boli poukázané financie oznamovateľ'ky, ktoré boli určené na nákup materiálu, ktorý však nebol dodaný, nepreveroval, či tento odvádzal dane z nadobudnutých financií od oznamovateľ'ky, nepreveroval, či tieto financie skutočne investoval do stavby oznamovateľ'ky, keď tento uviedol, že do stavby investoval 45.000,- eur. Poverený príslušník Policajného zboru nevykonal doplnenie oznámenia výsluchom oznamovateľ'ky, k tvrdeniam, ktoré tento nemal za overené a preukázané. Vykonaním vyššie uvedených úkonov a dôkazov by došlo k objasneniu skutočností dôležitých pre trestné stíhanie, odstránilo by sa mnoho rozporov a nedošlo by k odmietnutiu veci. V danom prípade však nemožno konštatovať, že by bol skutkový stav zistený spoľahlivo, a žeby konajúci vyšetrovateľ postupoval v súlade s ust. § 2 ods. 10 TP, v zmysle ktorého orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. K vyššie uvedeným rozporom vo výpovediach p. Mrkvičku, k vyjadreniam svedkov, k listinným dôkazom založeným v spise, a k rozporom ohľadom vystavených faktúr, čísiel účtov páchatel'a, majetkovým pomerom páchatel'a, konajúci vyšetrovateľ nezaujal nijaké stanovisko, a napriek tomu za jedinú relevantnú evidentne považuje len výpoveď p. Mrkvičku, závermi ktorej odôvodňuje odmietnutie trestného oznámenia. Konajúci vyšetrovateľ na odstránenie akýchkoľvek pochybností v danom prípade, nevykonal všetky potrebné dokazovania a umožnil tak páchatel'ovi naďalej páchať vyššie uvedené skutky voči ďalším prípadným poškodeným.

II.

9. Na základe vyššie uvedeného, preto oznamovateľka považuje napádané Uznesenie za vydané predčasne a nedôvodne, toto je podľa jej názoru absolútne nesprávne, má nedostatky, pre ktoré je nezrozumiteľné a z toho dôvodu nepreskúmateľné, tvrdenia v napádanom Uznesení nie sú podložené správnym skutkovým stavom, nie je z neho zrejmé akými úvahami sa konajúci vyšetrovateľ riadil, ba čo viac, tento postupoval i v rozpore s právnym stavom, kedy uvádza závery v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona a Trestného poriadku, ako i zaužívanej judikatúry.
10. Vzhľadom na uvedené skutočnosti oznamovateľka napáda uvedené Uznesenie a navrhuje, aby bola predmetná vec predložená na rozhodnutie prokurátorovi, ten aby preskúmal sťažnosť, spis týkajúci sa veci, zrušil uznesenie o odmietnutí veci a aby v súlade s ust. § 194 ods. 1 písm. b) TP uložil poverenému príslušníkovi PZ, ktorý uznesenie o odmietnutí veci vydal, aby vo veci znovu konal, vykonal potrebné úkony a dôkazy a vo veci znovu rozhodol.

S úctou,

Alena Malá

BÁNOS